

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2018. gada 6. jūnijā
(OR. en)

9620/18

**Starpiestāžu lieta:
2018/0203 (COD)**

**JUSTCIV 132
EJUSTICE 65
COMER 50
CODEC 931**

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2018. gada 31. maijs
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2018) 378 final
Temats:	Priekšlikums - EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA, ar ko groza Padomes 2001. gada 28. maija Regulu (EK) Nr. 1206/2001 par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komercietās

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2018) 378 *final*.

Pielikumā: COM(2018) 378 *final*

Briselē, 31.5.2018
COM(2018) 378 final

2018/0203 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

**ar ko groza Padomes 2001. gada 28. maija Regulu (EK) Nr. 1206/2001 par sadarbību
starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komercietās**

{SEC(2018) 271 final} - {SWD(2018) 284 final} - {SWD(2018) 285 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Viens no ES uzdevumiem ir veidot Eiropas tiesiskuma telpu civillietās, pamatojoties uz savstarpējas uzticēšanās un spriedumu savstarpējas atzīšanas principu. Tiesiskuma telpā ir vajadzīga tiesu iestāžu pārrobežu sadarbība. Šajā nolūkā, kā arī lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, ES ir pieņēmusi tiesību aktus par tiesas dokumentu pārrobežu izsniegšanu¹ un par sadarbību pierādījumu iegūšanā². Šie instrumenti ir būtiski svarīgi, lai reglamentētu dalībvalstu savstarpējo tiesisko palīdzību civillietās un komerclietās. To kopīgais mērķis ir nodrošināt iedarbīgu satvaru tiesu iestāžu pārrobežu sadarbībai. Tie ir aizstājuši agrāko starptautisko Hāgas konvenciju³ sistēmu, kura darbojās starp dalībvalstīm⁴ un bija visai sarežģīta.

Šiem tiesību aktiem tiesu iestāžu sadarbības jomā ir reāla ietekme uz ES iedzīvotāju – gan fizisku personu, gan uzņēmēju – ikdienu. Tos piemēro pārrobežu tiesvedībā, kurā bez šo tiesību aktu pareizas darbības nebūtu iespējams nodrošināt tiesu iestāžu pieejamību un piekļuvi taisnīgai tiesai. No tā, cik efektīvs ir starptautiskās tiesiskās palīdzības satvars, tiešā veidā ir atkarīgs šādos pārrobežu strīdos iesaistīto iedzīvotāju viedoklis par tiesu sistēmas darbību un tiesiskumu dalībvalstīs.

Raita sadarbība starp tiesām ir vajadzīga arī iekšējā tirgus pienācīgai darbībai. 2018. gadā Eiropas Savienībā aptuveni 3,4 miljoniem civillietu un komerclietu ir pārrobežu elementi⁵. Šādā tiesvedībā bieži ir nepieciešams iegūt pierādījumus citā dalībvalstī, un regula par pierādījumu iegūšanu piedāvā instrumentus, kas atvieglo piekļuvi šādiem pierādījumiem.

Padomes Regula (EK) Nr. 1206/2001 par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās ir svarīgs Eiropas tiesiskās sadarbības instruments, jo pietiekamu pierādījumu iesniegšana tiesā bieži vien ir izšķiroši svarīga, lai pierādītu prasības pamatotību. Ar regulu tiek izveidota ES mēroga sistēma, kā ātri un tiešā veidā no vienas tiesas otrai nodot pierādījumu iegūšanas un izpildes pieprasījumus, un ir paredzēti precīzi noteikumi par šādu pieprasījumu formu un saturu. Konkrētāk, tā ir uzlabojusi attiecīgo Hāgas konvenciju, ieviešot modernu un efektīvu tiesu tiešās saziņas sistēmu (pieprasījumu nosūtīšana un iegūto pierādījumu nosūtīšana atpakaļ) un aizstājot sarežģīto sistēmu, kad

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regula (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (“dokumentu izsniegšana”), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.).

² Padomes 2001. gada 28. maija Regula (EK) Nr. 1206/2001 par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.).

³ 1965. gada 15. novembra Konvencija par tiesas un ārpustiesas dokumentu pārrobežu izsniegšanu civillietās vai komerclietās;

1970. gada 18. marta Konvencija par pierādījumu iegūšanu ārvalstīs civillietās vai komerclietās.

⁴ Regulas ir piemērojamas visās dalībvalstīs, izņemot Dāniju. Dānija 2005. gada 19. oktobrī noslēdza paralēlu nolīgumu ar Eiropas Kopienu par tiesas un ārpustiesas dokumentu izsniegšanu civillietās vai komerclietās, kas paplašina regulas noteikumus par dokumentu izsniegšanu un tās īstenošanas noteikumus, attiecinot tos uz Dāniju. Šis nolīgums stājās spēkā 2007. gada 1. jūlijā (skatīt OV L 300, 17.11.2005., 55. lpp.; OV L 120, 5.5.2006., 23. lpp.). Par pierādījumu iegūšanu nav noslēgts paralēls nolīgums.

⁵ Šie rādītāji ir ņemti no aplēsēm, kuras ir iekļautas *Deloitte* ekonomiskajā pētījumā, kas ir ietekmes novērtējuma pamatā. Aplēšu pamatā ir *Eurostat*, Eiropas Padomes, Eiropas Tiesu sistēmas efektivitātes komisijas (*CEPEJ*) un Eiropas Komisijas dati, kā arī intervijās iegūta informācija. *Deloitte* ieguva pētījuma pasūtījumu, noslēdzot līgumu Nr. JUST/2017/JCOO/FW/CIVI/0087 (2017/07). Gala ziņojums vēl nav publicēts.

A dalībvalsts tiesa nosūtīja pieprasījumu A dalībvalsts centrālajai struktūrai, kura to nodeva B dalībvalsts centrālajai struktūrai, kas beigās to pārsūtīja B dalībvalsts tiesai (rīkojoties apgrieztā secībā atbildes gadījumā). Tā arī deva iespēju citu dalībvalstu tiesām iegūt pierādījumus tiešā veidā.

Komisija 2017. gadā veica normatīvās atbilstības (*REFIT*) izvērtējumu saskaņā ar labāka regulējuma pamatnostādņem, novērtējot instrumenta darbību pēc pieciem obligātajiem vērtēšanas pamatkritērijiem – lietderības, efektivitātes, nozīmīguma, saskaņotības un ES pievienotās vērtības –, lai uz tā pamata izstrādātu atbilstošu, visaptverošu un aktuālu analīzi un secinājumus par regulas praktisko darbību (apvienojot to ar citās izvērtēšanās gūtajiem rezultātiem⁶).

REFIT izvērtējuma ziņojuma secinājumi tika izmantoti, lai apzinātu problēmas, sagatavojot šim priekšlikumam pievienoto ietekmes novērtējumu. Saskaņā ar ziņojumu sarakste starp regulā noteiktajām struktūrām vēl joprojām gandrīz vienmēr ir papīra formā, un tas nelabvēlīgi ietekmē izmaksas un efektivitāti. Turklāt reti tiek izmantotas videokonferences, lai nopratinātu personas citā dalībvalstī. Tāpēc šis priekšlikums pievēršas vajadzībai modernizēt pierādījumu pārrobežu iegūšanu, jo īpaši digitalizācijai un moderno tehnoloģiju izmantošanai. Tas risina vēl citas problēmas, kas iezīmējās izvērtējumā: aizkavēšanos un izmaksas iedzīvotājiem, uzņēmumiem un dalībvalstīm, trūkumus procesuālo tiesību aizsardzībā, juridisko sarežģītību un nenoteiktību.

Priekšlikums tiecas uzlabot brīvības, drošības un tiesiskuma telpas un iekšējā tirgus darbību, gādājot par ātrāku un efektīvāku pārrobežu pierādījumu iegūšanu. Tas tiks panākts, pielāgojot Regulu (EK) Nr. 1206/2001 tehniskajai attīstībai, izmantojot digitalizācijas priekšrocības un nodrošinot videokonferenču plašāku izmantošanu. Iniciatīva vairo juridisko noteiktību un līdz ar to palīdz samazināt aizkavēšanos un nevajadzīgu izmaksu rašanos iedzīvotājiem, uzņēmumiem un valsts pārvaldes iestādēm, kā arī rod risinājumu trūkumiem lietas dalībnieku procesuālo tiesību aizsardzībā.

- **Atbilstība pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šī iniciatīva ir cieši saistīta ar iniciatīvu par tiesas un ārpus tiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana), ko reglamentē Regula (EK) Nr. 1393/2007.

Priekšlikums ir saskaņā ar pašreizējiem Savienības instrumentiem, kas ir saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās. Regula (EK) Nr. 1206/2001 neskar iespējamo informācijas apmaiņu starp iestādēm, izmantojot ar Briseles IIa regulu⁷ un Uzturēšanas saistību regulu⁸ izveidotās sistēmas, pat ja minētajai informācijai ir pierādījuma spēks, līdz ar to iestāde, kas iesniedz pieprasījumu, drīkst pēc saviem ieskatiem izvēlēties vispiemērotāko metodi.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Ierosinātā regula ir daļa no regulējuma, kas nosaka ES tiesisko sadarbību civillietās un komercietās, un tā palīdz sasniegt ES mērķi izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu,

⁶ Sk. 5. zemsvītras piezīmi.

⁷ Padomes 2003. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.).

⁸ Padomes 2008. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās (OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.).

kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 2. punktā un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 67. pantā. Šajā kontekstā ES jāizveido tiesiskā sadarbība civillietās un komercietās, kurās ir pārrobežu elementi, pamatojoties uz spriedumu un nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu, kā noteikts LESD 81. pantā. Regula arī palīdz sasniegt ES mērķi izveidot iekšējo tirgu (LESD 26. pants).

ES Tiesiskuma programmā laikposmam līdz 2020. gadam ir uzsvērts – lai veicinātu savstarpēju uzticēšanos starp ES dalībvalstu tieslietu sistēmām, ir jāpārbauda, vai ir vajadzība stiprināt procesuālās tiesības civillietās, piemēram, attiecībā uz pierādījumu iegūšanu⁹. Mērķis Eiropas Savienībā uzlabot tiesu iestāžu sadarbības sistēmu arī atbilst mērķiem, ko Komisija ir noteikusi digitālā vienotā tirgus stratēģijā¹⁰: saistībā ar e-pārvaldi stratēģijā uzsvērts, ka jādara vairāk, lai modernizētu publisko (arī tieslietu sistēmas) pārvaldi, panāktu pārrobežu sadarbību un sekmētu vieglāku mijiedarbību ar iedzīvotājiem.

Līdz ar to Komisija savā 2018. gada darba programmā apņēmas sagatavot priekšlikumu pārskatīt regulu par pierādījumu iegūšanu¹¹.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Priekšlikuma juridiskais pamats ir LESD 81. pants (tiesu iestāžu sadarbība civillietās, kurās ir pārrobežu elementi). 81. panta 2. punkta d) apakšpunktā ES tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt sadarbību pierādījumu iegūšanā.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Problēmas, ko vēlas risināt ar šo iniciatīvu, rodas pārrobežu tiesvedībā (kura jau pēc savas definīcijas pārsniedz valstu tiesību sistēmu robežas) un sakņojas vai nu nepietiekamā sadarbībā starp dalībvalstu tiesām, vai iekšzemes sistēmu un juridiskās vides nepietiekamā sadarbībā un saskanībā. Starptautisko privāttiesību jomā noteikumi tiek iedibināti ar regulām, jo tas ir vienīgais veids, kā panākt vēlamo vienādību. Lai gan principā nekas nekavē dalībvalstis digitalizēt saziņas veidus, līdzšinējā pieredze un prognozes par to, kas notiktu bez ES rīcības šajā jomā, liecina, ka progress būtu ļoti lēns un ka sadarbību bez ES tiesību satvara nevarētu nodrošināt pat tad, ja dalībvalstis uzņemtos rīkoties pašas. Tāpēc priekšlikuma mērķi dalībvalstis nevar gana apmierinoši sasniegt vienas pašas, un tas ir izdarāms tikai Savienības līmenī.

ES pievienotā vērtība rodas tiesu procedūru efektivitātes un ātruma uzlabošanā, kas notiks, ja tiks vienkāršoti un paātrināti pierādījumu iegūšanas sadarbības mehānismi, un tādējādi uzlabosies tiesas spriešana lietās ar pārrobežu elementiem.

• Proporcionalitāte

Priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam, jo tas stingri aprobežojas ar to, kas nepieciešams, lai sasniegtu tā mērķus. Tas neskar valstu atšķirīgo kārtību pierādījumu iegūšanas jomā.

⁹ ES Tiesiskuma programma laikposmam līdz 2020. gadam – uzticēšanās, mobilitātes un izaugsmes stiprināšana Savienībā (COM(2014) 144 final), 8. lpp.

¹⁰ COM(2015) 192 final, 6.5.2015., 16. lpp.

¹¹ Komisijas 2018. gada darba programma – vienotākas, stiprākas un demokrātiskākas Eiropas darba programma (COM(2017) 650 final, 24.10.2017.), II pielikums, 10. un 11. punkts.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Regulai (EK) Nr. 1206/2001 tika veikts *ex post* izvērtējums, kas pievienots ietekmes novērtējumam, un tā kopsavilkumu var formulēt šādi.

Kopumā regula ir palīdzējusi sasniegt vispārīgos, konkrētos un darbības mērķus, kas tajā bija paredzēti. Kopēju pierādījumu iegūšanas metožu ieviešanu atzinīgi novērtēja personas, kas ar to nodarbojas praksē. Standartveidlapu un saziņas kanālu izveide ir atvieglojusi komunikāciju. Regula ir uzlabojusi tiesvedības efektivitāti – gan salīdzinājumā ar Hāgas konvenciju, gan laika gaitā no 2001. līdz 2017. gadam. Tā sekmē brīvības, drošības un tiesiskuma telpas un iekšējā tirgus netraucētu darbību. Tā veicina tiesu savstarpēju uzticēšanos un palīdz samazināt administratīvo slogu iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kas iesaistījušies pārrobežu tiesvedībā.

Ir apzināti vairāki šķēršļi, kas liecina par to, ka būtu iespējami uzlabojumi. Šie šķēršļi visbiežāk rada kavēšanos un izmaksas iedzīvotājiem un uzņēmumiem, jo nav izmantots moderno tehnoloģiju potenciāls, kas paātrinātu saziņu un tiešo pierādījumu iegūšanu. Visspilgtākie piemēri ir nespēja izmantot elektroniskos sakarus informācijas apmaiņā starp dalībvalstu tiesām un iestādēm, kuras vēl joprojām galvenokārt strādā ar izdrukātiem materiāliem, un tikai sporādiska elektronisko sakaru, konkrētāk, videokonferenču, izmantošana tiešajā pierādījumu iegūšanā. Regulā šobrīd nav paredzēts, ka tieslietu sektorā būtu jāievieš modernās tehnoloģijas; tā kā to ieviešana ir pilnībā atkarīga no dalībvalstu individuālajiem pūliņiem, vispārējā pāreja uz digitalizāciju ir izrādījusies visnotaļ lēna gan kopskatījumā, gan salīdzinājumā ar moderno tehnoloģiju izmantojumu iekšzemes apstākļos.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisija rīkoja plašu apspriešanos ar ieinteresētajām personām. No 2017. gada 8. decembra līdz 2018. gada 2. martam notika sabiedriskā apspriešana, kurā tika aplūkotas Regulas (EK) Nr. 1393/2007 un (EK) Nr. 1206/2001. Tika saņemta pavisam 131 atbilde (it īpaši no Polijas, pēc kuras lielāko atsaucību izrādīja Vācija, Ungārija un Grieķija). Divās Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla sanāksmēs, kas bija veltītas tieši šim jautājumam, tika apspriestas praktiskās problēmas un abu regulu uzlabošanas iespējas. Par šo jautājumu notika sanāksmes ar dalībvalstu valdību ekspertiem. Tika sarīkots darbseminārs izraudzītām ieinteresētajām personām, kuras bija paudušas īpašu interesi par pārrobežu tiesvedību. Apspriešanās rezultāti kopumā bija pozitīvi, un tajos atklājās nepieciešamība rīkoties.

Turklāt Komisija uzturēja regulāru dialogu ar ieinteresētajām personām un dalībvalstīm Padomes ekspertu grupā par dokumentu e-izsniegšanu un elektroniskajiem sakariem, kuras sanāksmes notiek četras līdz sešas reizes gadā.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

No 2018. gada janvāra līdz aprīlim ekspertu grupai jautājumos par tiesu iestāžu sadarbības civillietās un komercietās modernizāciju notika sešas sanāksmes. 2016. gadā Mariboras Universitātes vadīts konsorcijs nāca klajā ar pētījumu, kurā tika salīdzinoši analizētas pierādījumu iegūšanas tiesības 26 dalībvalstīs¹².

¹² <http://www.acj.si/en/presentation-evidence>

- **Ietekmes novērtējums**

Šo priekšlikumu pamato tam pievienotais ietekmes novērtējums, kas ir Komisijas dienestu darba dokuments SWD(2018) 285.

Tika apsvērtas dažādas iespējas – no nelegislatīvas rīcības līdz dažādu vērienīguma līmeņu legislatīvai rīcībai.

Ieteicamais risinājums ir vairāku rīcībpolitisku pasākumu pakete, kura:

- elektronisko nosūtīšanu atzīst par standartpaņēmienu, kā veikt dokumentu apmaiņu un nodrošināt elektronisko saziņu;
- veicina modernu pierādījumu iegūšanas paņēmienu izmantošanu, piemēram, videokonferences, ja persona jānopratina citā dalībvalstī, un stimulē dalībvalstu tiesas ieviest videokonferenču aprīkojumu (finansējot valstu projektus);
- atceļ juridiskās barjeras, kas kavē elektronisku (digitālu) pierādījumu iegūšanu;
- rod risinājumu termina “tiesa” atšķirīgajai interpretācijai;
- nodrošina informāciju par regulas ieviesto vienoto standartu nozīmīgumu (racionalizētas procedūras, vienādi standarti lietas dalībnieku tiesību aizsardzībā);
- kompetentajām tiesām nodrošina paraugprakses piemērus, kas tām palīdzēs pienācīgi un bez liekas kavēšanās piemērot procedūras, un
- vairo tiesu un praktizējošo juristu informētību par tiešo pierādījumu iegūšanas kanālu, ko piedāvā regula.

Regulējuma kontroles padome izskatīja ietekmes novērtējuma projektu savā 2018. gada 3. maija sanāsmē un 2018. gada 7. maijā sniedza par to pozitīvu atzinumu ar komentāriem. Regulējuma kontroles padomes ieteikumi tika ņemti vērā. Konkrētāk, ziņojuma pārskatītā versija labāk izskaidro saikni starp divām tiesu iestāžu sadarbības iniciatīvām (dokumentu izsniegšana un pierādījumu iegūšana), plašāko kontekstu un iemesliem, kāpēc regula ir uzskatāma par būtisku soli uz priekšu salīdzinājumā ar Hāgas konvenciju par pierādījumu iegūšanu. Turklāt ir labāk identificētas un iztirzātas svarīgākās problēmas un pamatojums, kā arī uzlabotas sadaļas par subsidiaritāti un ES pievienoto vērtību. Ir plašāk izvērtējuma secinājumi par efektivitāti, un politikas iespēju novērtējums pievēršas galvenajiem jautājumiem (elektroniskie sakari un videokonferenču izmantošana).

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Iniciatīva ir iekļauta Komisijas 2018. gada darba programmā pie *REFIT* iniciatīvām tiesiskuma un pamattiesību jomā, kas balstās uz savstarpēju uzticēšanos¹³.

Ieinteresētās personas *REFIT* platformā ieteica Komisijai izpētīt iespējas, kā paātrināt pierādījumu iegūšanu citās dalībvalstīs.

Gaidāms, ka rīcībpolitikas pasākumu pakete dos labumu iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kas ir iesaistīti pārrobežu tiesvedībā. Lielāka juridiskā noteiktība un ātrāka, ne tik dārga tiesvedība varētu pamudināt iedzīvotājus iesaistīties pārrobežu darījumos, un tas savukārt stimulētu

¹³ Komisijas 2018. gada darba programma – vienotākas, stiprākas un demokrātiskākas Eiropas darba programma (COM(2017) 650 final, 24.10.2017), II pielikuma 10. punkts, 4. lpp.

pārrobežu darījumdarbību un uzlabotu iekšējā tirgus darbību. Dalībvalstīm elektroniskā nosūtīšana un videokonferences radītu zināmas izmaksas, taču tās būtu vienreizējas, savukārt priekšrocības saglabātos pastāvīgi un ļautu ietaupīt uz izmaksu rēķina (piemēram, liecinieku ir lētāk noprotināt videokonferencē nekā personiski). Turklāt izmaksas, kas saistītas konkrēti ar šo regulu, atsvērs pieaugošā digitalizācija tieslietu sektorā kopumā. Kopumā priekšrocības nepārprotami būs lielākas par trūkumiem. Uzņēmumiem būs izdevīgi uzlabojumi, kurus tie varēs izmantot kā lietas dalībnieki. Pārējā ietekme būs salīdzinoši neitrāla.

Regulā arī būs paredzēti savstarpēji atzīt digitālos pierādījumus. Tas ne tikai samazinās slogu iedzīvotājiem un uzņēmumiem, bet arī ierobežos iespējas noraidīt elektroniskus pierādījumus.

• **Pamattiesības**

Saskaņā ar ES Tiesiskuma programmu laikposmam līdz 2020. gadam priekšlikums cenšas nostiprināt civilprocesuālās tiesības, lai uzlabotu dalībvalstu tiesu sistēmu savstarpējo uzticēšanos.

Gaidāms, ka elektronisko sakaru līdzekļu ieviešana un videokonferenču plašāka izmantošana uzlabos iedzīvotāju un uzņēmumu piekļuvi tiesām.

Ierosinātajos digitalizācijas pasākumos ir ņemtas vērā datu aizsardzības un privātuma prasības: sistēmā, kas tiks ieviesta elektroniskās apmaiņas nodrošināšanai starp attiecīgajām tiesām, tiks iestrādāts uzticams un drošs tehniskais risinājums, kas gādās par pārraidīto datu integritāti un privātumu. Tā kā sistēmas lietotāju loks būs iepriekš noteikts (tikai dalībvalstu tiesas un tiesu iestādes), tas dos papildus garantijas pienācīgai rīcībai ar datiem. Turklāt sistēmai vajadzētu būt decentralizētai, pieļaujot sakarus tieši starp gala lietotājiem un tādējādi samazinot datu apstrādātāju skaitu.

Attiecībā uz personas datu aizsardzību ierosināto rīcībpolitisko pasākumu paketē pastāv svarīgi ārējie faktori:

- Vispārīgā datu aizsardzības regula¹⁴, kuru piemēro no 2018. gada maija, kura vairo informētību un mudinās rīkoties, lai gādātu par datubāzu drošību un integritāti, kā arī nodrošinās strauju reakciju uz privātuma pārkāpumiem tieslietu sektorā, un
- nepārtraukts kibernetikas apdraudējums publiskajā sektorā. Ir paredzams, ka būs arvien vairāk mēģinājumu ielauzties publiskajā IT infrastruktūrā, un tas skars dalībvalstu tieslietu sistēmas; to ietekmi var saasināt IT sistēmu arvien pieaugošā savstarpējā savienotība (valstu un ES līmenī).

Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība

Saskaņā ar Iestāžu 2016. gada 13. aprīļa nolīguma¹⁵ 22. un 23. punktu, kur trīs iestādes apstiprināja, ka spēkā esošo tiesību aktu un politikas izvērtēšanai būtu jāveido pamats ietekmes novērtējumiem attiecībā uz turpmākās rīcības iespējām, regula tiks izvērtēta un Komisija iesniegs ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ne vēlāk kā piecu gadu laikā, skaitot no piemērošanas datuma. Izvērtēšanā noteiks, kāda ietekme regulai ir uz vietas, izmantojot rādītājus un sīki analizējot

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

¹⁵ Iestāžu 2016. gada 13. aprīļa nolīgums starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu; OV L 123, 12.5.2016., 1.–14. lpp.

to, ciktāl regulu var uzskatīt par nozīmīgu, lietderīgu un efektīvu, vai tā nodrošina gana lielu ES pievienoto vērtību un ir saskaņā ar citām ES politikas jomām. Novērtēta tiks arī gūtā pieredze, lai apzinātu trūkumus, problēmas vai iespējas turpmāk uzlabot regulas ietekmi. Dalībvalstis Komisijai darīs zināmu visu informāciju, kas vajadzīga ziņojuma sagatavošanai.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neizraisīs būtiskas izmaksas valstu pārvaldei, drīzāk radīdams ietaupījumus. Gaidāms, ka valstu iestādes gūs labumu no efektīvākas tiesvedības un mazāka administratīvā sloga un darbaspēka izmaksām.

Varētu līdzfinansēt izdevumus par elektronisko sakaru un dokumentu apmaiņas sistēmas izstrādi, īstenošanu un uzturēšanu un par profesionāla augstākās kvalitātes videokonferenču aprīkojuma iegādi, darbību un uzstādīšanu.

No pašreizējām finansiālajām programmām lielākas iespējas piešķirt ES finansējumu ir Tiesiskuma programmai un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam (EISI). Tiesiskuma programma (tās 2018. gada budžets ir 45,95 miljoni EUR) atbalsta tiesībsardzības spēju un tiesiskās aizsardzības līdzekļu nostiprināšanu dalībvalstīs civiltiesību jomā, un tās finansēšanas prioritātes nākotnē būs vērstas uz šiem elementiem, kas ir būtiski arī šai iniciatīvai. EISI ir daudz lielāks budžets (2018. gadā 130,33 miljoni EUR), un tas piedāvā finansiālu atbalstu IT projektiem, kas atvieglo pārrobežu mijiedarbību starp pārvaldes iestādēm, uzņēmumiem un iedzīvotājiem. To jau plaši izmanto, lai finansētu digitalizācijas un e-tiesiskuma pasākumus civiltiesību jomā, tostarp Eiropas e-tiesiskuma portālu un publisko dokumentu integrāciju valstu e-pārvaldes sistēmās un Uzņēmējdarbības reģistru savstarpējās savienojamības sistēmā (BRIS). Daudzgaļu finanšu shēmas 2018. gada 2. maija paketē, kas attiecas uz digitālās pārveides prioritāti, 3 miljardi EUR ir paredzēti EISI digitālajai sadaļai, no kuras finansēs digitālās savienojamības infrastruktūru.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Tiks ieviesti stabili mehānismi, kā uzraudzīt regulas darbību, tostarp visaptverošs kvalitatīvo un kvantitatīvo rādītāju kopums un skaidra un strukturēta ziņojumu sniegšanas un pārraudzības procedūra. Tas ir svarīgi, lai nodrošinātu grozījumu efektīvu īstenošanu dalībvalstīs un pārbaudītu, cik labi regulai izdevies sasniegt savus mērķus.

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

1. panta 4. punkts

Pašlaik termins “tiesa” vēl nav definēts, līdz ar to dažādas dalībvalstis to interpretē atšķirīgi. Dažas to attiecina tikai uz tradicionālajām tiesām, bet citas izpilda arī pieprasījumus, kas saņemtas no citām juridiskajām institūcijām (piemēram, notāriem), ja saskaņā ar attiecīgās valsts tiesībām tās drīkst veikt pierādījumu ievākšanas uzdevumus. Šīs neskaidrības tiks novērstas, definējot jēdzienu “tiesa”.

6. pants

Grozījumos ir paredzēts, ka saskaņā ar regulu iesniedzamos pieprasījumus un paziņojumus standartgadījumā nosūta elektroniskā veidā (1. punkts). Ārkārtas gadījumos, piemēram, ja

sistēmas darbība ir traucēta vai tā nav piemērota attiecīgajam sūtījumam (piemēram, nosūtot DNS paraugu kā pierādījumu), drīkst izmantot citus kanālus (4. punkts).

17. un 17.a pants

Ierosināto grozījumu mērķis ir nodrošināt piemērotāku, biežāku un ātrāku tiešo pierādījumu iegūšanu saskaņā ar 17. pantu, izmantojot videokonferenci, ja attiecīgajām tiesām ir pieejama šāda iespēja un to var uzskatīt par piemērotu, ņemot vērā lietas konkrētos apstākļus.

17.b pants

Šis jaunais pants ir ieviests tālab, lai atvieglotu pierādījumu iegūšanu diplomātiskajām amatpersonām vai konsulārajiem pārstāvjiem. Pantā noteikts, ka šādas personas citas dalībvalsts teritorijā savu amata pienākumu veikšanas apgabalā, iepriekš neiesniedzot pieprasījumu, drīkst iegūt pierādījumus, bez spaidiem nopratinot pašu pārstāvētās dalībvalsts valstspiederīgos saistībā ar lietu, ko izskata to pārstāvētās dalībvalsts tiesas.

18.a pants

Jaunais pants nodrošinās, ka digitālos pierādījumus, ko iegūst saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām, kurā tie iegūti, nedrīkst noraidīt citās dalībvalstīs tikai tāpēc, ka tie ir digitāli.

19. un 20. pants

Šie grozījumi panāk regulas saskaņotību ar LESD 290. pantu.

22.a pants

Šis noteikums nosaka, ka Komisija izveido sīki izstrādātu programmu šīs regulas snieguma, rezultātu un ietekmes pārraudzībai.

23. pants

Šis noteikums nosaka, ka Komisija veic šīs regulas izvērtēšanu saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma vadlīnijām un 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma 22. un 23. punktu un iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par izvērtēšanas galvenajiem konstatējumiem.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko groza Padomes 2001. gada 28. maija Regulu (EK) Nr. 1206/2001 par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Iekšējā tirgus pienācīgas darbības interesēs būtu vēl vairāk jāuzlabo un jāpaātrina sadarbība starp tiesām pierādījumu iegūšanas jomā.
- (2) Padomes Regula (EK) Nr. 1206/2001² paredz noteikumus par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās.
- (3) Lai nodrošinātu pieprasījumu un paziņojumu ātru nosūtīšanu, vajadzētu izmantot visas piemērotās mūsdienu sakaru tehnoloģijas. Tādēļ principā visiem sakariem un dokumentu apmaiņai jānorisinās, izmantojot decentralizētu IT sistēmu, kurā ietilpst valstu IT sistēmas.
- (4) Lai nodrošinātu digitālu pierādījumu savstarpēju atzīšanu, šādus pierādījumus, kas iegūti kādā dalībvalstī saskaņā ar tās tiesībām, nedrīkstētu neatzīt par pierādījumiem citās dalībvalstīs tikai tāpēc, ka tie ir digitāli.
- (5) Regulai (EK) Nr. 1206/2001 nevajadzētu skart dalībvalstu iestāžu iespēju apmainīties ar informāciju, izmantojot ar citiem Savienības instrumentiem, piemēram, ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2201/2003³ vai Padomes Regulu (EK) Nr. 4/2009⁴, izveidotas sistēmas, pat ja šādai informācijai ir pierādījuma spēks, līdz ar to vispiemērotākās metodes izvēle tiktu atstāta iestādes, kas iesniedz pieprasījumu, ziņā.
- (6) Patlaban vēl nav līdz galam izmantotas iespējas, ko piedāvā mūsdienīgas sakaru tehnoloģijas, jo īpaši videokonferences, kuras spēj ievērojami vienkāršot un paātrināt pierādījumu iegūšanu. Ja pierādījumi jāiegūst, uzklusot liecinieku, lietas dalībnieku

¹ OV C , , . lpp.

² Padomes 2001. gada 28. maija Regula (EK) Nr. 1206/2001 par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.).

³ Padomes 2003. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.).

⁴ Padomes 2008. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās (OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.).

vai ekspertu, kura domicils atrodas citā dalībvalstī, tiesai vajadzētu iegūt šos pierādījumus tiešā veidā, izmantojot videokonferenci, ja attiecīgajām tiesām ir pieejama šāda iespēja un ja tiesa uzskata šādas tehnoloģijas izmantošanu par piemērotu, ņemot vērā konkrētos lietas apstākļus.

- (7) Lai atvieglotu pierādījumu iegūšanu diplomātiskajām amatpersonām vai konsulārajiem pārstāvjiem, šādas personas citas dalībvalsts teritorijā savu amata pienākumu veikšanas apgabalā, iepriekš neiesniedzot pieprasījumu, drīkst iegūt pierādījumus, bez spaidiem nopratinot pašu pārstāvētās dalībvalsts valstspiederīgos, saistībā ar lietu, ko izskata to pārstāvētās dalībvalsts tiesas.
- (8) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, izveidojot tiesisko regulējumu, kas nodrošina pieprasījumu un paziņojumu par pierādījumu iegūšanas rezultātiem ātru nosūtīšanu, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (9) Saskaņā ar 3. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, [Apvienotā Karaliste] [un] [Īrija] [ir paziņojusi/paziņojušas, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā] [nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un šī regula tai/tām nav saistoša un nav jāpiemēro].
- (10) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (11) Lai atjauninātu pielikumos noteiktās standarta veidlapas vai ieviestu tajās tehniskas izmaiņas, pilnvaras pieņemt aktus attiecībā uz pielikumu grozījumiem saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu*. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

* Iestāžu 2016. gada 13. aprīļa nolīgums starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu, OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (12) Lai novērtētu regulas faktisko ietekmi un vajadzību īstenot turpmāku rīcību, Komisijai saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu 22. un 23. punktu būtu jāizvērtē šī regula, pamatojoties uz informāciju, kas apkopota, izmantojot īpašus pārraudzības mehānismus.
- (13) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1206/2001,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1206/2001 groza šādi:

(1) regulas 1. pantam pievieno šādu 4. punktu:

“4. Šajā regulā termins “tiesa” nozīmē jebkuru kādas dalībvalsts tiesu iestādi, kura ir kompetenta iegūt pierādījumus saskaņā ar šo regulu.”;

(2) regulas 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

Pieprasījumu un citu paziņojumu nosūtīšana

1. Pieprasījumus un paziņojumus saskaņā ar šo regulu nosūta decentralizētā IT sistēmā, kuru veido valstu IT sistēmas, kas savienotas sakaru infrastruktūrā, kura nodrošina drošu un uzticamu pārrobežu informācijas apmaiņu starp valstu IT sistēmām.
2. Uz pieprasījumiem un paziņojumiem, kas nodoti 1. punktā minētajā decentralizētajā IT sistēmā, attiecas uzticamības pakalpojumu izmantošanas vispārējais tiesiskais regulējums, kas noteikts Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014⁵.
3. Ja 1. punktā minētajiem pieprasījumiem un paziņojumiem ir vajadzīgs zīmogs vai ar roku veikts paraksts vai tāds ir ietverts to struktūrā, tā vietā drīkst lietot “kvalificētus elektroniskos zīmogus” un “kvalificētus elektroniskos parakstus”, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014.
4. Ja 1. punktā minētā nosūtīšana nav iespējama tāpēc, ka notikusi neparedzēta decentralizētās IT sistēmas ārkārtas kļūme, vai to nepieļauj citi ārkārtas apstākļi, nosūtīšanu veic, izmantojot citus pēc iespējas ātrākus līdzekļus, kurus pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts ir atzinusi par pieņemamiem.”;

(3) regulas 17. pantu groza šādi:

(a) panta 2. punktu svīturo;

(b) panta 4. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, 30 dienu laikā kopš pieprasījuma nosūtīšanas nav saņēmusi informāciju par to, vai pieprasījums ir pieņemts, pieprasījumu uzskata par pieņemtu.”;

(4) regulā iekļauj šādu 17.a pantu:

“17.a pants

Tieša pierādījumu iegūšana videokonferencē

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Regula (ES) Nr. 910/2014 par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

1. Ja pierādījumi jāiegūst, nopratinot liecinieku, lietas dalībnieku vai ekspertu, kura domicils atrodas citā dalībvalstī, un tiesa nepieprasa šīs citas dalībvalsts kompetentajai tiesai iegūt pierādījumus saskaņā ar 1. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiesa saskaņā ar 17. pantu iegūst pierādījumus tiešā veidā videokonferencē, ja attiecīgajām tiesām ir pieejama šāda iespēja un ja tiesa uzskata šādas tehnoloģijas izmantošanu par piemērotu, ņemot vērā konkrētos lietas apstākļus.
2. Ja tiek iesniegts pieprasījums iegūt pierādījumus tieši, izmantojot videokonferenci, nopratināšanu rīko tiesas telpās. Tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, un 3. panta 3. punktā minētā centrālā institūcija vai kompetentā iestāde vai tiesa, kuras telpās notiks nopratināšana, vienojas par videokonferences norises praktisko kārtību.
3. Ja pierādījumus iegūst videokonferencē:
 - (a) dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, centrālā institūcija vai kompetentā iestāde, kas minēta 3. panta 3. punktā, var norīkot tiesu piedalīties pierādījumu iegūšanā, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, tiesību aktu pamatprincipi;
 - (b) saņemot lūgumu no tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, nopratināmās personas vai dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, tiesneša, kurš piedalās nopratināšanā, 3. panta 3. punktā minētā centrālā institūcija vai kompetentā iestāde nodrošina, ka nopratināmajai personai vai tiesnesim palīdz tulks.”;
- (5) regulā iekļauj šādu 17.b pantu:

“17.b pants

Pierādījumu iegūšana, ko nodrošina diplomātiskās amatpersonas vai konsulārie pārstāvji

Diplomātiskās amatpersonas vai konsulārie pārstāvji drīkst iegūt pierādījumus, neiesniedzot pieprasījumu saskaņā ar 17. panta 1. punktu, citas dalībvalsts teritorijā savu amata pienākumu veikšanas apgabalā, bez spaidiem nopratinot to pārstāvētās dalībvalsts valstspiederīgos saistībā ar lietu, ko izskata to pārstāvētās dalībvalsts tiesas.”;

- (6) pēc regulas 18. panta iekļauj šādu 6. iedaļu:

“6. iedaļa

Savstarpēja atzīšana

18.a pants

Digitālos pierādījumus, kas iegūti kādā dalībvalstī saskaņā ar tās tiesībām, citās dalībvalstīs nedrīkst neatzīt par pierādījumiem tikai tāpēc, ka tie ir digitāli.”;

- (7) regulas 19. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu, lai grozītu pielikumus ar mērķi atjaunināt standarta veidlapas vai veikt tajās tehniskas izmaiņas.”;

(8) regulas 20. pantu aizstāj ar šādu:

“20. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 19. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no ... [*šīs regulas spēkā stāšanās datums*].
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 19. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā norādīts. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁶.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
1. Saskaņā ar 19. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

(9) regulā iekļauj šādu 22.a pantu:

“22.a pants

Pārraudzība

⁶ OVL 123, 12.5.2016., 1. lpp.

1. Ne vēlāk kā [*divus gadus pēc piemērošanas sākuma datuma*] Komisija izveido sīki izstrādātu programmu šīs regulas snieguma, rezultātu un ietekmes pārraudzībai.
 2. Pārraudzības programmā apraksta, kādā veidā un kādos laika intervālos vāc datus un citus nepieciešamos pierādījumus. Tajā norāda pasākumus, ko Komisija un dalībvalstis īsteno, lai vāktu un analizētu datus un citus pierādījumus.
 3. Dalībvalstis Komisijai sniedz datus un citas ziņas, kas vajadzīgi pārraudzībai.”;
- (10) regulas 23. pantu aizstāj ar šādu:

“23. pants

Izvērtējums

1. Ne agrāk kā [*piecus gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas*] Komisija izvērtē šo regulu un iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par galvenajiem konstatējumiem.
2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmu visu informāciju, kas vajadzīga šā ziņojuma sagatavošanai.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no [...].

Taču 1. panta 2. punktu piemēro no ... [*24 mēneši pēc stāšanās spēkā*].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.
Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*